

تمایز یافتنی و نشانه‌های اضطراب مزمن در سیستم هیجانی خانواده: طراحی و بررسی اثربخشی مداخله‌ای براساس نظریه سیستم‌های خانواده بوون

فاطمه قره باغی

دانشجوی دکترای روانشناسی سلامت دانشگاه تهران

محمد علی بشارت^۱

استاد گروه روانشناسی، دانشگاه تهران، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

رضا رستمی

دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه تهران، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

مسعود غلامعلی لواسانی

دانشیار گروه مبانی روانی آموزش و پژوهش، دانشگاه تهران، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

پذیرش: ۹۴/۲/۵

دریافت: ۹۳/۱۲/۱۲

چکیده

هدف: این مطالعه به هدف طراحی و بررسی اثربخشی یک مداخله روانی-آموزشی زوج محور کوتاه‌مدت براساس نظریه سیستم‌های خانواده بوون برای بهبود تمایز یافتنی و کاهش اضطراب مزمن در سیستم هیجانی خانواده انجام شد.

روش: ۱۹ زوج به عنوان گروه آزمایشی و ۱۹ زوج به عنوان گروه گواه در این طرح نیمه آزمایشی با روش نمونه‌گیری در دسترس و پیگیری ۲ ماهه شرکت کردند. مداخله روانی-آموزشی زوج محور کوتاه مدت در ۷ جلسه براساس ۳ فن درمان بوون و ۴ شاخص اصلی تمایز یافتنی در قالب آموزش گروهی زوج‌ها طراحی و اجرا شد. شرکت کنندگان به مقیاس تمایز یافتنی و مصاحبه ژنوگرام خانواده پاسخ دادند.

1. Besharat@ut.ac.ir

یافته‌ها: یافته‌ها نشان دادند که این مداخله می‌تواند تمايزیافتگی سیستم هیجانی خانواده را بهبود بخشدید و نشانه‌های اضطراب مزمن در خانواده را کاهش دهد.

نتیجه گیری: از نتایج این تحقیق می‌توان در برنامه‌ریزی‌های مداخله‌ای با تأکید بر نقش سیستم هیجانی خانواده استفاده کرد.

واژگان کلیدی: تمايزیافتگی، نشانه‌های اضطراب، سیستم هیجانی خانواده، نظریه سیستم‌های خانواده بیون.

سیستم هیجانی خانواده^۱ مفهوم محوری و وجه تمایز نظریه سیستم های خانواده بودن^۲ است. بون (۱۹۷۸) معتقد بود که افراد و خانواده ها درون یک سیستم هیجانی زندگی می کنند که نقش مهمی در کیفیت روابط بین فردی، نشانه های آسیب شناختی روانی و سلامت آنها دارد. هر چه فرد همچو شی^۳ بیشتری با سیستم هیجانی خانواده داشته باشد و تمایز یافتنگی^۴ او به عنوان یک فرد بالغ و مستقل کمتر باشد، واکنش پذیری هیجانی^۵ بیشتری در برابر محیط از خود نشان می دهد و اضطراب بیشتری را تجربه می کند. این واکنش پذیری هیجانی و اضطراب مزمن هسته همه ناکارآمدی ها و نشانه های آسیب شناختی روانی و جسمانی است.

بون (۱۹۷۸) تعاریف متعددی برای تمایز خود ارائه داده است که مهمترین آنها توانایی برقراری تعادل بین وابستگی و استقلال فرد درون روابط خانواده، توانایی سیستم خانواده و اعضای آن برای مدیریت واکنش های هیجانی و توانایی تمایز قائل شدن بین افکار و احساسات است. بون (۱۹۷۸) تمایز یافتنگی را متراffد بلوغ عاطفی می داند و دو نوع اساسی تمایز را معرفی می کند: تمایز پایه^۶ و تمایز کارکردن^۷. سطح پایه ای تمایز به معنای سطح جدایی عاطفی فرد از خانواده مبد^۸ (شامل پدر، مادر و همسیرها) تعریف شده است که به آسانی تغییر نمی کند. تمایز کارکردن می تواند در پاسخ به روابط و عوامل استرس زای زندگی خیلی بالاتر یا پایین تر از سطح تمایز پایه ای فرد باشد. آنچه در درمان می تواند تغییر کند تمایز کارکردن است. در دیدگاه سیستمی بون به خانواده، نشانه های اختلال نیز به عنوان اختلالات سیستم هیجانی خانواده در نظر گرفته می شوند. تمایز یافتنگی از توده ایگوی خانواده^۹ منجر به شکل

-
1. family emotional system
 2. Bowen family systems theory
 3. fusion
 4. differentiation
 5. emotional reactivity
 6. basic differentiation
 7. functional differentiation
 8. family of origin
 9. family ego mass

گیری اضطراب مزمن در سیستم هیجانی خانواده هسته‌ای^۱ (شامل زن، شوهر و فرزندان) می‌شود می‌شود که به چند شکل خود را نشان می‌دهد: ۱- تعارض زناشویی؛ ۲- ناکارآمدی و بیماری جسمانی و هیجانی همسر (که مقدار زیادی از اضطراب در رابطه را جذب می‌کنند)؛ ۳- فاصله عاطفی؛ ۴- مشکلات رفتاری فرزند (که حاصل تمرکز افراطی بر فرزند از طریق فرایند فرافکنی خانواده^۲ است). در اغلب خانواده همه این نشانه‌ها با هم دیده می‌شوند. افرادی که تمایز یافته‌گی پایینی دارند بیشتر در گیر مکانیسم‌های دفاعی هیجانی مثل واکنش پذیری هیجانی، گسترش عاطفی^۳ و همجوشی یا مثلث‌سازی^۴ با دیگران (راهکار ناکارآمدی برای اداره کردن موقعیت‌های پر استرس از طریق وارد کردن شخص سومی در رابطه با همسر به منظور کاهش اضطراب و تعارض) می‌شوند. این افراد اضطراب مزمن بیشتری را در روابط خود با دیگران تجربه می‌کنند و در موقعیت‌های استرس زا نشانه‌های جسمانی و روان‌شناختی بیشتری همچون اختلال‌های روان تنی و خلقی نشان می‌دهند (بوون، ۱۹۷۸). ناکارآمدی و بیماری همسر زمانی رخ می‌دهد که مقدار زیادی از تمایز نیافتنگی توسط یک همسر جذب می‌شود. بیماری‌های مزمن جسمانی، اختلالات هیجانی، مشکلات اجتماعی مثل اعتیاد، بروز ریزی، پرخاشگری و رفتارهای غیرمسئولانه که رو به مزمن شدن می‌روند می‌توانند تظاهرات شدت این تمایز نیافتنگی باشند این راهکارهای مقابله هیجانی با اضطراب و الگوهای ارتباطی به صورت ناهشیار از طریق فرایند انتقال چند نسلی^۵ از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شوند.

در نظریه سیستم‌های خانواده بوون بیماری مزمن بهبود می‌یابد اگر ۱- اضطراب خانواده کاهش یابد، ۲- بار اضطراب خانواده از روی فرد دچار اختلال برداشته شود و ۳- فرد مبتلا به اختلال بتواند مقداری از اضطراب خانواده را که در خود جذب می‌کند کاهش دهد. به عقیده بوون مقداری هیجان پذیری در هر رابطه‌ای هست (حتی در رابطه بیمار و درمانگر) ولی از

1. nuclear family
2. family projection process
3. emotional cutoff
4. triangulation
5. multigenerational transmission process

طریق افزایش آگاهی در مورد عملکرد سیستم‌های هیجانی و عاطفی می‌توان این هیجان پذیری را کاهش داد. هدف اصلی درمان بون کاهش اضطراب مزمن از طریق آگاه کردن افراد در مورد چگونگی عملکرد سیستم هیجانی خانواده و افزایش سطح تمایزیافتگی یا بلوغ عاطفی است که با کمک سه راهکار اساسی صورت می‌گیرد: ۱) مثلث زدایی^۱ از طریق کشف و حل همجوشی‌ها و آگاه کردن فرد از فرایندهای هیجانی و تعاملات درون خانواده؛ ۲) مدیریت هیجان یعنی کاهش واکنش‌های هیجانی و افزایش واکنش‌های عقلانی، کاهش کناره گیری عاطفی و افزایش حمایت؛^۳ ۳) تقویت خودپیروی^۲ و مسئولیت پذیری فرد از طریق کاهش مقصّر یابی و فرافکنی ضعف‌ها (بون، ۱۹۷۸). فن اصلی درمان بون مثلث زدایی است. برای تغییر یک سیستم، اصلاح باید در مهمترین مثلث خانواده که در برگیرنده زوج است روی بدهد. برای این منظور، درمانگر مثلث جدیدی را که یک مثلث درمانی است ایجاد می‌کند. اگر درمانگر در تماس با زوج باشد و در عین حال از لحاظ عاطفی خنثی باشد، آنها می‌توانند فرایند مثلث زدایی و تمایز را آغاز کنند و این امر تغییری عمیق و دائمی در خانواده به وجود آورد.

در این راستا، تحقیقات نشان داده اند که تمایز یافتگی با اضطراب مزمن (اسکورون^۳ و فریدلندر^۴، ۱۹۹۸)، سلامت جسمانی (پلگ-پاپکو^۵، ۲۰۰۲)، رضایت زناشویی (اسکورون، ۲۰۰۰)، خشونت در رابطه با دیگران (اسکورون و پلات^۶، ۲۰۰۵)، سوء مصرف مواد (توربرگ^۷ و لایورز^۸، ۲۰۰۵)، کیفیت زندگی، سلامت و کیفیت روابط بین فردی (قره باگی، ۲۰۱۱) رابطه معنادار دارد. تمایز یافتگی بیشتر مادران پیش بینی کننده موقیت تحصیلی بیشتر و مشکلات رفتاری کمتر فرزندان است (اسکورون، ۲۰۰۵). با این وجود، درمان بون کمتر مورد پژوهش

-
1. detriangulation
 2. I-Position
 3. Skowron
 4. Friedlander
 5. Pleg-Popko
 6. Platt
 7. Thorberg
 8. Lyvers

روش

تجربی نظام مند قرار گرفته است. یکی از دلایل آن این است که بعون طول درمان را به طور متوسط بین ۱ تا ۵ سال عنوان می‌کند (بعون، ۱۹۷۸). اما بیشتر افرادی که توسط بعون مورد بررسی و درمان قرار می‌گرفتند، بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی و خانواده‌های آنها بودند. دوم اینکه بعون یک برنامه درمانی ساختارمند ارائه نداده است و معتقد است که نظریه سیستم‌های خانواده او باید نقشه راه در برنامه‌ریزی‌های درمانی باشد. به همین دلیل، این بررسی تلاش کرده است یک مداخله روانی-آموزشی زوج محور کوتاه مدت برای افراد مبتلا به نشانه‌های اضطراب مزمن در خانواده (تعارض زناشویی و اختلالات اضطرابی) طراحی کند که کاملاً براساس فنون درمانی بعون طراحی شده باشد. بر این اساس، این پژوهش به دنبال بررسی فرضیه اثربخش بودن مداخله روانی-آموزشی خانواده محور کوتاه مدت بر تمایزیافتنگی و نشانه‌های اضطراب مزمن در سیستم هیجانی خانواده‌های افراد مبتلا به اختلالات اضطرابی و تعارض‌های زناشویی است.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با گروه گواه، پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری ۲ ماهه بود. جامعه این تحقیق شامل زوج‌های ۳۰ تا ۵۰ سال متأهلی بود که به کلینیک آتبه در شهر تهران برای تعارض‌های زناشویی و مشکلات اضطرابی مراجعه می‌کردند و براساس معیارهای پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی (انجمن روانپزشکی آمریکا، ۲۰۱۳) تشخیص اختلال‌های اضطرابی در مورد آنها داده می‌شد. معیارهای ورود و خروج از پژوهش در اختیار روانپزشکان مرکز آتبه قرار داده می‌شد و ارجاع به محقق توسط آنها صورت می‌گرفت. از بین مراجعه‌کنندگان واجد شرایط که تمایل به شرکت در پژوهش داشتند، بین ۳۰ تا ۵۰ سال سن، تحصیلات حداقل دیبلم و حداکثر لیسانس داشتند و از طبقه متوسط اقتصادی-اجتماعی جامعه بودند، ۵۲ زوج به روش در دسترس انتخاب شده و به طور تصادفی ۲۷ زوج در گروه آزمایشی و ۲۵ زوج در گروه گواه قرار داده شدند. تعدادی از

زوج‌ها تا پایان به درمان ادامه ندادند و در نهایت گروه آزمایشی شامل ۱۹ زوج و گروه گواه نیز شامل ۱۹ زوج بودند. زوج‌ها در پنج گروه متوالی و در طول مدت یک سال در این برنامه شرکت داده شدند.

روند اجرای پژوهش: برای رعایت معیارهای اخلاقی پژوهش، ضمن اشاره به محramانه بودن اطلاعات شرکت کنندگان، از آنها رضایت کتبی برای شرکت در پژوهش گرفته شد و هر زمان که مایل بودند می‌توانستند به شرکت در درمان پایان دهند. قبل از شروع جلسات، قوانین شرکت در آن (مثل وقت شناسی، محramانه نگه داشتن محتوای جلسات و اجرای تمرین‌ها) برای آنها توضیح داده می‌شد. در پایان پژوهش، برای اعضا ای از گروه کنترل که تمایل داشتند، جلسات مداخله برگزار شد. برای از بین بردن اثر دارونما زوج‌هایی که در گروه گواه بودند در یک برنامه ۷ جلسه‌ای مربوط به رابطه والدین با کودک شرکت می‌کردند. مداخله روانی-آموزشی زوج محور کوتاه‌مدت براساس سه فن اصلی درمان بیون (مثل زدایی، مسئولیت پذیری، مدیریت واکنش‌های هیجانی) و چهار شاخص اصلی تمایزیافتگی یا بلوغ عاطفی (واکنش پذیری هیجانی، خود پیروی، گسستگی هیجانی و همچوشی) در ۷ جلسه ۲ ساعته، برای یک روز در هفته و در قالب آموزش گروهی ساخته شد. کل فنون به کار رفته در این درمان از ۳ کتاب درمان خانواده در کار بالینی (بیون، ۱۹۷۸)، مثلث‌ها: دورنمای نظریه سیستم‌های خانواده بیون (تایتلمن، ۲۰۰۸) و کاربردهای بالینی نظریه سیستم‌های خانواده بیون (تایتلمن، ۱۹۹۸) گرفته شد. قبل از شروع مداخله روی سه زوج یک بررسی مقدماتی صورت گرفت تا معیارهای ورود و خروج به پژوهش و عوامل مزاحم مورد ارزیابی دقیق قرار بگیرند. ابتلا به اعتیاد و اختلال شخصیت دو معیار خروج از پژوهش بودند به این دلیل که در نظریه سیستم‌های خانواده بیون (۱۹۷۸) این افراد به دلیل سطح پایین تمایزیافتگی پایه گروه هدف مناسبی برای درمان کوتاه مدت نیستند. برای تحلیل داده‌ها نیز از روش تحلیل واریانس همراه با اندازه گیری‌های مکرر استفاده شد.

برنامه جلسات درمان: ابتدای هر جلسه به مرور تمرین‌ها و آخر هر جلسه نیز به پاسخ به سوالات، بازخورد گرفتن از اعضا و ارائه تمرین‌های هفتگی اختصاص می‌یافتد. همچنین، براساس تأکید بون (۱۹۷۸) درمانگر تلاش می‌کرد تا خنثی بودن را رعایت کند، در گیر مثلث سازی با یک همسر نشود و واکنش‌های هیجانی را در جلسات درمان به حداقل برساند. جلسه مقدماتی: آشنایی و ارزیابی توسط مصاحبه بالینی و پرسشنامه‌ها؛ ۱) جلسه اول: اضطراب و واکنش هیجانی به آن (آموزش در مورد اضطراب مزمن و اثرات جسمانی، رفتاری، اجتماعی آن، سؤال از تک تک اعضا در مورد علائم اضطراب مزمن در خود و خانواده‌هایشان شامل تعارض زناشویی، فاصله عاطفی از همسر، روابط مثلثی، واکنش‌های هیجانی منفی، مشکلات رفتاری فرزندان و مشکلات جسمانی و روانشناختی اعضای خانواده، بررسی انواع واکنش‌های هیجانی منفی)؛ ۲) جلسه دوم: مدیریت هیجان (بحث در مورد تفاوت واکنش هیجانی با عقلانی و استفاده از گزینه‌های رفتاری مختلف به جای هدایت شدن توسط هیجان‌های خود، مدیریت کردن هیجان‌ها در موقع مشاجره و اضطراب با فنونی مثل گوش دادن فعال، فکر کردن به پیامدهای رفتارها، تأکید بر فرایند و نحوه ارتباط برقرار کردن به جای محتواهای بحث، پذیرفتن تفاوت‌ها با همسر و خانواده همسر و ارتباط برقرار کردن با آنها بدون واکنش‌های هیجانی)؛ ۳) جلسه سوم: مثلث سازی و فاصله عاطفی از همسر و خانواده مبدأ (توضیح به زوج‌ها در مورد اینکه چرا و چگونه روابط مثلثی می‌سازیم، چطور اضطراب و تعارض باعث فرار کردن از یک رابطه و چسیدن به یک رابطه دیگر می‌شود، روابط مثلثی چطور باعث فاصله عاطفی ما از همسرمان می‌شوند. بحث در مورد برخی سازوکارهای تنظیم فاصله در رابطه مثل مشغول شدن افراطی با کار، روابط فرازناشویی، سوء مصرف مواد و فرار از خانه پدری از طریق ازدواج)؛ ۴) جلسه چهارم: مثلث زدایی و کم کردن فاصله عاطفی (آموزش در مورد تفاوت مثلث سازی‌های بی فایده که برای دلسوزی، جلب طرفدار و متحد شدن با شخص سوم در برابر همسر به وجود می‌آیند با مثلث سازی با شخص بی‌طرفی مثل درمانگر برای حل مشکلات، مثلث زدایی با خانواده‌های مبدأ و همسر از طریق دوباره ارتباط برقرار کردن با آنها ولی بدون واکنش

هیجانی)؛ ۵) جلسه پنجم مقصريابي (آموزش به زوج‌ها در مورد ویژگی‌های رابطه بلوغ یافته و نقش مسئوليت پذيری در رابطه و عليت حلقوی^۱ برای درك بهتر چگونگی تداوم تعارض‌ها و نقش خود فرد در تعاملات، کمک به اعضا برای مشاهده فرایند رابطه و مسئوليت و نقش خود در رابطه با ديگران)؛ ۶) جلسه ششم: مسئوليت‌پذيری و خود پيروی (تمرین برای افرايش مسئوليت پذيری و تلاش برای تغيير دادن خود به جاي ديگران، کم کردن سرزنش و انتقاد و نحوه درست بيان احساسات و باورهای شخصی، فکر کردن به پيامد رفتارهای خود و پذيرفتن مسئوليت آنها، گوش دادن به نظرات ديگران بدون واکنش نشان دادن، نگران نبودن برای جايگاه خود در سلسله مراتب‌ها، از جانب خود حرف زدن و مطرح کردن شکایت‌ها به صورت درخواست)؛ ۷) جلسه هفتم: جمع‌بندی نهايی و ارائه پرسشنامه‌ها (مرور تمرین‌های قبل، ارائه خلاصه مهارت‌های آموزش داده شده و تمرین‌ها برای گزارش نويسی اعضا به مدت ۲ ماه برای تثبيت تغييرات و افرايش مسئوليت پذيری اعضا و ارائه پرسشنامه‌ها برای پس آزمون).

۹

ابزار پژوهش

مقیاس تمایز خود: اسکورون و فریدلندر (۱۹۹۸) بر مبنای مفاهیم نظریه بوون مقیاس تمایز خود^۲ را در ۴۶ ماده و ۴ زیرمقیاس ساختند: زیرمقیاس واکنش پذیری هیجانی (۱۱ سؤال) پاسخهای هیجانی غیرارادی فرد به محیط را می‌سنجد؛ زیرمقیاس خودپیروی (۱۱ سؤال) تعریف فرد از خود و توانایی پیروی از باورهای شخصی در شرایطی که فرد تحت فشار خواسته‌های ديگران است را می‌سنجد؛ زیرمقیاس گستاخی هیجانی (۱۲ سؤال) ترس از صمیمیت در روابط و سازوکارهای رفتاری در برابر این ترس را می‌سنجد؛ زیرمقیاس همچوشی با ديگران (۱۲ سؤال) ارتباط عاطفی مفرط با افراد مهم زندگی و مثلث‌های عاطفی با ديگران را می‌سنجد. سؤالات آن در يك دامنه ۶ گرینه‌ای به صورت نمره ۶ برای پاسخ کاملاً درست و

1. circular causality

2. Differentiation of Self Inventory (DSI)

نمره ۱ برای پاسخ کاملاً نادرست نمره گذاری می‌شوند. نمره هر زیر مقیاس نشان‌دهنده تمایزیافنگی بیشتر است به این دلیل که تمام زیر مقیاس‌ها به جز خودپیروی به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. در مطالعه قره باگی (۲۰۱۱) ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس تمایز یافتگی ۰/۸۲ بود. اسکورون و پلات (۲۰۰۵) درستی آزمایی و قابلیت اعتماد آن را تأیید کرده‌اند. محققان ایرانی بارها از این مقیاس استفاده کرده و شاخص‌های روانسنجی، روایی و پایایی آن را مورد تأیید قرار داده‌اند (یوسفی، ۱۳۹۰؛ جهان بخشی و کلانتر کوش، ۱۳۹۱؛ مؤمنی و علیخانی، ۱۳۹۲؛ زارعی و حسینقلی، ۱۳۹۲).

مصاحبه ژنوگرام خانواده: مصاحبه ژنوگرام خانواده^۱ به منظور ارزیابی نشانه‌های اضطراب مزمن در خانواده براساس نظریه سیستم‌های خانواده بoven ساخته شد (پلات، اسکورون، کارنی^۲ و Kulikowich^۳، ۲۰۰۸) که شامل ۲۹ سؤال و ۴ زیر مقیاس است: زیر مقیاس تعارض زناشویی شامل ۶ سؤال، تنش و استرس در رابطه زوج را می‌سنجد. زیر مقیاس گستاخی عاطفی ۱۱ سؤال دارد که فاصله و دوری جسمانی و هیجانی در خانواده مبدأ را ارزیابی می‌کند. زیر مقیاس نشانگان اختلال در همسر ۱۲ سؤال دارد که نشانه‌های جسمانی، روانشناختی و اجتماعی را در همسران به طور جداگانه سنجیده و یک نمره کل هم برای نشانگان اختلال در سیستم زوجی دارد. زیر مقیاس چهارم یعنی تمرکز بر یک فرزند که مقدار اضطراب منتقل شده به فرزند را می‌سنجد و شامل رفتارهای بیش حمایتی، وابستگی عاطفی در رابطه والد- فرزند و ناتوانی والدین برای پرورش استقلال کودک است. آلفای کرونباخ ۰/۸۷ تا ۰/۸۲ برای زیر مقیاس‌های آن گزارش شده است (پلات و همکاران، ۲۰۰۸). این مقیاس توسط دو روانشناس که آشنایی کامل با زبان انگلیسی داشتند به روش ترجمه معکوس^۴ به فارسی برگردانده شده و برای اولین

1. Family Genogram Interview (FGI)

2. Carney

3. Kulikowich

4. back translation

بار در ایران توسط محقق مورد استفاده قرار گرفت. آلفای کرونباخ زیرمقیاس‌های آن در این تحقیق برای ۳۸ زوج (یا ۷۶ نفر) ۰/۸۶ تا ۰/۷۸ به دست آمد.

یافته‌ها

میانگین سن شرکت کنندگان در تحقیق ۴۰/۵۲ (انحراف استاندارد ۶/۱۲) و میانگین سال‌های ازدواج آنها ۱۳/۲۲ (انحراف استاندارد ۴/۹۶) بود. برای پیشگیری از اثر همپوشی، از میانگین نمرات هر زوج برای تحلیل داده‌ها استفاده شد. در بررسی مفروضه‌های تحلیل واریانس، در مورد متغیر تمایزیافنگی آزمون‌های لوین (۹/۳۹، ۶/۵۵، ۰/۷۱، F_{1,2,3}=۱۰/۷۱، df_{1,2}=۳۶ و ۱=۰/۰۵)، موشلی (۰/۴۷، Mauchly's W=۰/۸۳، Chi-Square=۲۵/۸۳، df=۲، P>۰/۰۵) و ام باکس (۴/۹۳، F=۴/۸۸، ۹۳۸۹/۸۸ و ۰/۰۵، df_{1,2}=۶) معنادار نبودند. در مورد متغیر نشانه‌های اضطراب مزمن در خانواده نیز آزمون‌های لوین (۱/۴۷، ۳/۰۴، ۰/۰۳، F_{1,2,3}=۳۶/۱، df_{1,2}=۳۶ و ۱=۰/۰۵)، موشلی (۰/۳۶، Mauchly's W=۰/۰۵، Chi-Square=۳۵/۳۶، df=۲، P>۰/۰۵) و ام باکس (۱/۰۵، F=۱/۰۵، ۹۳۸۹/۸۸ و ۰/۰۵، df_{1,2}=۶) معنادار نبودند. بنابراین، مفروضه‌های همگنی واریانس‌ها و کرویت برقرار بودند. جدول ۱ داده‌های توصیفی شامل میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای وابسته را در دو گروه آزمایشی و کنترل در سه زمان پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری ۲ ماهه نشان می‌دهد:

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای وابسته در دو گروه در سه زمان پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری

متغیر وابسته	پیش آزمون						گروه	
	میانگین		انحراف		پس آزمون			
	استاندارد	میانگین	استاندارد	میانگین	انحراف	استاندارد		
تعارض زناشویی								
۱/۴۸	۱۳/۷۸	۱/۵۴	۱۳/۸۹	۱/۷۸	۲۱/۳۱	آزمایشی		
۱/۴۸	۲۷/۸۴	۱/۵۴	۲۷/۱۰	۱/۷۸	۲۲/۷۳	کنترل		
اختلال و بیماری همسر								
۱/۱۹	۲۴/۵۸	۱/۱۰	۲۵/۵۴	۱/۵۴	۳۲/۷۳	آزمایشی		
۱/۱۹	۴۱/۳۶	۱/۱۰	۴۰/۰۰	۱/۵۴	۳۴/۴۲	کنترل		
۲/۲۰	۱۵/۹۴	۲/۲۲	۱۶/۳۶	۲/۳۲	۲۱/۷۳	آزمایشی	مشکلات فرزند	
۲/۲۰	۲۳/۵۰	۲/۲۲	۲۳/۶۵	۲/۳۲	۲۱/۴۷	کنترل		
۴/۲۳	۶۵/۹۴	۴/۱۹	۶۷/۸۹	۴/۵۰	۹۵/۱۵	آزمایشی	اضطراب در خانواده هسته‌ای	
۴/۲۳	۱۲۳/۵۷	۴/۱۹	۱۱۴/۳۶	۴/۵۰	۹۷/۳۶	کنترل		
۴/۲۱	۶۷/۸۴	۴/۱۸	۶۹/۹۴	۴/۳۳	۸۳/۸۴	آزمایشی	اضطراب در خانواده مبدأ	
۴/۲۱	۸۷/۵۷	۴/۱۸	۸۶/۱۵	۴/۳۳	۸۳/۷۳	کنترل		
۱/۸۸	۴۶/۸۹	۱/۸۲	۴۶/۶۳	۱/۹۱	۳۹/۰۵	آزمایشی	خودپیروی	
۱/۸۸	۳۳/۳۶	۱/۸۲	۳۴/۱۰	۱/۹۱	۳۵/۸۴	کنترل		
۲/۰۸	۴۱/۱۵	۱/۹۷	۳۹/۵۲	۱/۸۷	۳۲/۱۵	آزمایشی	واکنش پذیری	
۲/۰۸	۲۸/۷۸	۱/۹۷	۲۹/۰۵	۱/۸۷	۳۱/۱۵	کنترل	هیجانی	
۲/۰۰	۵۱/۶۸	۲/۰۲	۴۹/۸۴	۲/۰۲	۴۲/۰۵	آزمایشی	گسستگی عاطفی	
۲/۰۰	۲۹/۸۹	۲/۰۲	۳۱/۷۳	۲/۰۲	۴۱/۸۹	کنترل		
۱/۸۸	۴۹/۸۹	۱/۷۱	۴۹/۴۲	۱/۸۱	۴۳/۰۰	آزمایشی	همجوشی	
۱/۸۸	۳۴/۵۲	۱/۷۱	۳۵/۳۶	۱/۸۱	۳۹/۲۱	کنترل		
۴/۰۹	۱۸۴/۶۸	۳/۷۷	۱۸۰/۸۴	۳/۸۸	۱۵۴/۶۸	آزمایشی	تمایز یافتنگی	
۴/۰۹	۱۴۰/۵۷	۳/۷۷	۱۴۵/۱۵	۳/۸۸	۱۵۱/۶۳	کنترل		

مقایسه میانگین‌ها در جدول ۱ نیز نشان می‌دهد که نمرات تمایز یافتنگی در گروه آزمایشی در مرحله پس آزمون و پیگیری افزایش و نمرات نشانه‌های اضطراب کاهش یافته است، در

حالی که در گروه کنترل در مرحله پس آزمون و پیگیری نمرات نشانه‌های اضطراب افزایش و نمرات تمایز یافتنگی کاهش یافته است (لازم به ذکر است که نمره بیشتر نشان دهنده خودپیروی و تمایز یافتنگی بیشتر و واکنش پذیری هیجانی و گستاخی عاطفی کمتر است). جدول ۲ نتایج تحلیل واریانس چند متغیری و اثرات تعاملی متغیرهای وابسته را نشان می‌دهد:

جدول ۲. نتایج تحلیل واریانس چند متغیری و اثر تعاملی مداخله و گروه برای متغیرهای وابسته

متغیر	شاخص	بزرگترین	اثر	F	درجه	سطح	مجذور	توان	
	لامبدای	آزادی	معناداری	اتا	آزادی	هاتلینگ	روی	ویکز	
تعارض									
زنashowی	۱	۰/۶۰	۰/۰۰۱	۲	۲۶/۶۱	۰/۵۳	۰/۵۳	۰/۶۵	
اختلال و	۱	۰/۷۵	۰/۰۰۱	۲	۵۴/۳۴	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۷۶	
بیماری همسر	۱	۰/۶۱	۰/۰۰۱	۲	۲۷/۷۶	۰/۰۷	۰/۰۷	۰/۹۳	مشکلات فرزند
اضطراب در	۱	۰/۷۸	۰/۰۰۱	۲	۶۴/۲۷	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۶۶	خانواده
هسته‌ای	۱	۰/۶۴	۰/۰۰۱	۲	۳۱/۱۱	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۶۴	اضطراب در
خانواده مبدأ	۱	۰/۶۱	۰/۰۰۱	۲	۲۸/۱۶	۰/۵۴	۰/۵۴	۰/۶۴	خودپیروی
واکنش	۱	۰/۶۵	۰/۰۰۱	۲	۳۳/۲۷	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۲	پذیری
هیجانی	۱	۰/۵۸	۰/۰۰۱	۲	۲۴/۹۲	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۷۸	گستاخی
عاطفی	۱	۰/۶۷	۰/۰۰۱	۲	۳۵/۵۳	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۵۲	همجوشی
تمایز یافتنگی	۱	۰/۷۹	۰/۰۰۱	۲	۶۷/۳۱	۱/۴۹	۱/۴۹	۰/۴۰	

۱۳

معناداری شاخص‌های آزمون چند متغیری در جدول ۲ نشان می‌دهد که تحلیل واریانس چند متغیری برای تعامل بین گروه و زمان معنادار است. بنابراین بین پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در متغیرهای وابسته تفاوت معنادار وجود دارد. براساس ضرایب مجدور اتا، اثر بخشی مداخله برای اضطراب مزمن در خانواده هسته‌ای ۷۸٪، اضطراب در خانواده مبدأ ۶۴٪ و تمایز یافته‌گی ۷۹٪ بوده است. جدول ۳ اثرات بین آزمودنی‌ها یا تفاوت پیش آزمون و پس آزمون دو گروه گروه را نشان می‌دهد:

جدول ۳. آزمون اثرات بین آزمودنی‌ها یا تفاوت پیش آزمون و پس آزمون دو گروه

متغیر	اثر	مجموع مجذورات	F	درجه آزادی	سطح معناداری اتا	مجذور توان	تعارض ذناشویی
تعارض ذناشویی	اثر گروه	۲۶۰۵/۶۶	۵۷/۷۴	۱	۰/۰۰۱	۰/۶۱	۳۶
	خطا	۴۵/۱۲					
اختلال و بیماری همسر	اثر گروه	۱۳۴۰/۱۴	۴۷/۶۶	۱	۰/۰۰۱	۰/۵۷	۳۶
	خطا	۲۷/۵۳					
مشکلات فرزند	اثر گروه	۹۳۶/۷۱	۹/۹۱	۱	۰/۰۰۲۵	۰/۲۱	۳۶
	خطا	۹۴/۴۷					
اضطراب در خانواده هسته‌ای	اثر گروه	۱۹۵۹۹/۱۸	۶۲/۰۸	۱	۰/۰۰۱	۰/۶۳	۳۶
	خطا	۳۱۵/۹۷					
اضطراب در خانواده مبدأ	اثر گروه	۵۰۰۲/۵۲	۱۵/۰۵	۱	۰/۰۰۱	۰/۳۰	۳۶
	خطا	۳۳۲/۳۰					
خود پیروی	اثر گروه	۹۰۳/۹۰	۱۴/۴۴	۱	۰/۰۰۱	۰/۲۸	۳۶
	خطا	۶۳/۵۸					
واکنش پذیری هیجانی	اثر گروه	۶۰۰/۰۲	۸/۵۸	۱	۰/۰۰۱	۰/۲۹	۳۶
	خطا	۶۹/۸۶					
گیستگی عاطفی همجوشی	اثر گروه	۲۹۷۰/۹۴	۴۴/۴۴	۱	۰/۰۰۱	۰/۵۵	۳۶
	خطا	۶۶/۹۵					
	اثر گروه	۱۶۲۲/۸۸	۲۷/۳۵	۱	۰/۰۰۱	۰/۴۳	۱

۳۶	۵۹/۳۲	خطا	تمایز یافته
۱ ۰/۵۰	۰/۰۰۱	۱ ۳۵/۹۱	
۳۶	۹۶۹۶/۰۲	اثر گروه	خطا
۳۶	۹۶/۲۶۹	خطا	

نتایج در جدول ۳ نشانگر تفاوت معنادار گروه آزمایشی و کنترل در متغیرهای وابسته در نتیجه مداخله است. جدول ۴ مقابله‌های بین آزمودنی در دو گروه در سه زمان را نشان می‌دهد:

جدول ۴. مقابله‌های بین آزمودنی‌ها یا تعامل گروه با تکرار آزمون در سه زمان پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری

متغیر	زمان	میانگین مجدورات	معناداری آتا	F	مجدور توان	تعارض ذناشویی
تعارض ذناشویی	پیش آزمون-پس آزمون	۵۷۰/۶۴	۰/۰۰۱	۲۴/۹۲	۰/۵۳	۰/۹۹
	آزمون					
اختلال و بیماری همسر	پیش آزمون-پیگیری	۸۸۱/۲۸	۰/۰۰۱	۵۲/۹۰	۰/۶۰	۱
	پس آزمون-پیگیری	۶/۷۳	۰/۱۴۹	۲/۱۷	۰/۰۵	۰/۳۰
مشکلات فرزند	پیش آزمون-پس آزمون	۱۹۷/۵۶	۰/۰۰۱	۲۱/۳۰	۰/۶۷	۰/۹۹
	آزمون					
اضطراب خانواده هسته‌ای	پیش آزمون-پیگیری	۱۳۹۲/۱۰	۰/۰۰۱	۸۹/۲۵	۰/۷۱	۰/۹۸
	پس آزمون-پیگیری	۶۵/۷۸	۰/۸۶۱	۱۹/۳۹	۰/۱۵	۰/۲۷
اضطراب خانواده	پیش آزمون-پس آزمون	۲۰۰/۹۴	۰/۰۰۱	۱۹/۱۴	۰/۵۳	۰/۹۸
	آزمون					
اضطراب در خانواده مبدأ	پیش آزمون-پیگیری	۴۷۹/۶۰	۰/۰۰۱	۳۷/۹۶	۰/۶۱	۱
	پس آزمون-پیگیری	۲۵/۲۸	۰/۲۰۵	۲۹/۰۲	۰/۱۶	۰/۲۴
اضطراب در خانواده	پیش آزمون-پس آزمون	۱۰۲۴۴/۰۲	۰/۰۰۱	۴۲/۵۸	۰/۷۱	۱
	آزمون					
اضطراب در خانواده مبدأ	پیش آزمون-پیگیری	۱۶۸۸۴/۲۳	۰/۰۰۱	۱۱۶/۳۹	۰/۵۴	۰/۹۸
	پس آزمون-پیگیری	۱۲/۶۰	۰/۲۷۱	۱۲/۶۰	۰/۰۳	۰/۱۹
اضطراب در خانواده	پیش آزمون-پس آزمون	۱۵۹۰/۱۲	۰/۰۰۱	۴۹/۳۵	۰/۶۶	۱
	آزمون					

۰/۹۸	۰/۶۳	۶۳/۸۰	۰/۰۰۱	۲۶۹۴/۷۳	پیش آزمون-پیگیری	
۰/۱۷	۰/۱۰	۱۰/۷۸	۰/۵۲۸	۱۱۸/۱۳	پس آزمون-پیگیری	
۱	۰/۵۷	۴۲/۲۶	۰/۰۰۱	۷۷۰/۲۱	پیش آزمون-پس	خودپیروی
					آزمون	
۱	۰/۶۱	۵۷/۲۹	۰/۰۰۱	۱۰۱۰/۹۴	پیش آزمون-پیگیری	
۰/۳۱	۰/۰۵	۲/۲۵	۰/۱۴۲	۹/۵۰	پس آزمون-پیگیری	
۱	۰/۶۸	۴۹/۵۷	۰/۰۰۱	۰۴/۹۵۶	پیش آزمون-پس	واکنش پذیری
					آزمون	هیجانی
۱	۰/۶۱	۵۷/۰۷	۰/۰۰۱	۱۲۲۷/۷۸	پیش آزمون-پیگیری	
۰/۴۵	۰/۱۶	۶/۸۹	۰/۰۶۶	۳۴/۱۰	پس آزمون-پیگیری	
۰/۹۷	۰/۴۸	۱۶/۶۱	۰/۰۰۱	۸۲۳/۲۹	پیش آزمون-پس	گستگی عاطفی
					آزمون	
۰/۹۸	۰/۵۰	۳۶/۴۱	۰/۰۰۱	۴۷۶/۰۷	پیش آزمون-پیگیری	
۰/۲۸	۰/۰۵	۱۴/۷۵	۰/۱۶۱	۶۸/۴۴	پس آزمون-پیگیری	
۱	۰/۶۱	۳۷/۶۴	۰/۰۰۱	۴۲۹/۵۱	پیش آزمون-پس	همجوشی
					آزمون	
۱	۰/۶۶	۷۱/۹۳	۰/۰۰۱	۶۹۹/۱۸	پیش آزمون-پیگیری	
۰/۴۸	۰/۰۹	۳/۹۱	۰/۰۵۶	۱۶/۴۴	پس آزمون-پیگیری	
۱	۰/۷۸	۱۳۱/۹۹	۰/۰۰۱	۱۱۲۰۴/۱۱	پیش آزمون-پس	تمایز یافگی
					آزمون	
۱	۰/۷۹	۱۳۸/۴۶	۰/۰۰۱	۱۳۰۴۲/۵۲	پیش آزمون-پیگیری	
۰/۳۵	۰/۰۶	۱۵/۰۲	۰/۱۱۴	۲۷۹/۱۸	پس آزمون-پیگیری	

نتایج در جدول ۴ نشان می‌دهند که بین نمرات پیش آزمون با پس آزمون و پیش آزمون با پیگیری در نتیجه مداخله تفاوت معنادار وجود دارد، در حالی که نتایج پس آزمون با پیگیری تفاوت معنادار پیدا نکرده و این نشان دهنده ثابت ماندن اثر درمان در پیگیری ۲ ماهه است. با توجه به نتایج به دست آمده فرضیه‌های پژوهش تأیید می‌شوند یعنی مداخله روانی-آموزشی زوج محور کوتاه مدت که براساس نظریه سیستم‌های خانواده بعون طراحی شده است می‌تواند

تمایز یافتنگی را در سیستم هیجانی خانواده‌های مبتلا به اختلالات اضطرابی افزایش و نشانه‌های اضطراب را در آن کاهش دهد.

نتیجه‌گیری

نتیجه تحلیل داده‌ها اثربخشی این مداخله را مورد تأیید قرار داد و نشان داد که مداخله روانی-آموزشی زوج محور براساس سه راهبرد اصلی درمان بعون (مسئولیت پذیری، مدیریت هیجانی و مثلث زدایی) و ۴ مفهوم اصلی تمایز یافتنگی یا بلوغ عاطفی می‌تواند خودپیروی و تمایز یافتنگی سیستم هیجانی خانواده را افزایش و واکنش پذیری هیجانی، همچو شی و گستاخی عاطفی را در آن کاهش دهد. همچنین، این مداخله توانست نشانه‌های اضطراب مزمن در سیستم هیجانی خانواده شامل تعارض زناشویی، نشانه‌های اختلال و بیماری همسر و فرافکنی اضطراب خانواده بر فرزند را کاهش دهد (جداول ۲، ۳ و ۴). این یافته همسو با مطالعات قبلی در این زمینه است که رابطه تمایز یافتنگی را با اضطراب مزمن (اسکورون و فریدلندر، ۱۹۹۸؛ پترینیانی مورا، ۲۰۰۹) مورد تأیید قرار داده‌اند. برخی از محققان نیز اثربخشی درمان بعون را در تحقیقات مختلف تأیید کرده‌اند (برای مثال، تایتلمن، ۱۹۹۸؛ غفاری، رفیعی و ثبایی، ۱۳۸۹؛ یوسفی، ۱۳۹۰). به عنوان مثال، وانسا^۱ (۲۰۱۳) نشان داده است که درمان یکپارچه سازی شخصیت^۲ می‌تواند سطح تمایز یافتنگی را افزایش دهد و رابطه تمایز یافتنگی با سطح اضطراب، افسردگی، رضایت از خود و هوش هیجانی در یک گروه از دانشجویان را تأیید می‌کند. گریفین^۳ و آپوستال^۴ (۱۹۹۳) نیز تمایز یافتنگی را قبل و بعد از یک مداخله برای بهبود رابطه زوج‌ها اندازه گیری کردند و نتایج تحقیق آنها نشان دهنده یک افزایش معنادار هم در رضایت از رابطه و هم در تمایز یافتنگی کارکردی بود اما تمایز یافتنگی پایه تغییری نکرده بود. بعد از یک

1. Petrignani Mora

2. Vancea

3. unifying personal development

4. Griffin

5. Apostal

پیگیری یک ساله، رضایت از رابطه، تمایز یافتنگی پایه و کارکردی به طور معناداری افزایش یافته بودند. تحقیق حاضر، تأیید کننده یکی از فرضیه های اصلی نظریه سیستم های خانواده بودن یعنی نقش تمایز یافتنگی در نشانه های اضطراب مزمن در سیستم هیجانی خانواده است. برای تبیین علت اثربخشی این درمان در کاهش نشانه های اضطراب در سیستم هیجانی خانواده می توان به کاهش واکنش پذیری افراد و آگاه شدن آنها از فرایندهای هیجانی خانواده و همچنین کاهش مثلث سازی در خانواده اشاره کرد که برای هر کدام دو جلسه اختصاص داده شده بود و به عقیده بون (۱۹۷۵) نیز واکنش های هیجانی و مثلث سازی دو رکن اساسی اضطراب در سیستم هیجانی خانواده هستند. یکی دیگر از دلایل کاهش نشانه های اضطراب در نتیجه مداخله می تواند بهبود رابطه زوج ها در نتیجه کاهش مقصربینی و افزایش مسئولیت پذیری (خودپیروی) کاهش فاصله عاطفی و همجوشی، مدیریت هیجانها و استفاده از حل مسئله در مواجهه با چالش های بین فردی، آگاه شدن از فرایند رابطه و علیت حلقوی در شکل گیری و تداوم تعارض براساس مفاهیم سیستمی باشد. بون (۱۹۷۸) دو هدف اصلی برای درمان سیستمی خود معرفی می کند: ۱- کاهش اضطراب مزمن در سیستم هیجانی خانواده؛ ۲) افزایش تمایز یافتنگی سیستم هیجانی خانواده. بون تأکید می کند که رسیدن به این دو هدف می تواند منجر به کاهش نشانه های بیماری و اختلال، مشکلات فرزندان و تعارض های خانواده یعنی سه نشانه اصلی اضطراب در سیستم هیجانی خانواده شود. تحقیق حاضر نشان داد که برنامه آموزشی - درمانی طراحی شده براساس نظریه و درمان بون می تواند به این دو هدف برسد. بون (۱۹۸۰) به برخی عوامل تسهیل کننده تمایز یافتنگی اشاره می کند شامل: مسئولیت پذیری، مثلث زدایی، افزایش بینش در مورد فرایندهای هیجانی خانواده و نقش خود در آن. برخی از موانع تمایز یافتنگی نیز عبارتند از: والدین تمایز نیافته ای که اضطراب رابطه زناشویی را به فرزندان خود فرا فکنی می کنند، گیر افتادن در مثلث های ارتبا طی، نداشتن بینش و آگاهی نسبت به فرایندهای هیجانی خانواده، برخی عوامل فرهنگی که وابستگی های عاطفی مفرط را تشویق می کنند، فرایند انتقال چند نسلی خانواده، دلیستگی های حل نشده (همجوشی مفرط) با

خانواده مبدأ و غیره. این عوامل تسهیل کننده و موانع تمایز یافتنگی تاکنون مورد بررسی تجربی قرار نگرفته‌اند و تحقیق حاضر تأیید کننده نقش تسهیل کننده‌گی برخی از این عوامل شامل مسئولیت پذیری، افزایش آگاهی در مورد فرایندهای هیجانی خانواده و مثلث زدایی در افزایش بلوغ عاطفی زوج‌ها و کاهش اضطراب مزمن در رابطه آنها بود. برخی عوامل فرهنگی به عنوان موانع تمایز یافتنگی مطرح شده‌اند که بعون اشاره دقیقی به آنها نمی‌کند و می‌تواند موضوع تحقیقات بعدی در فرهنگ‌ها و قومیت‌های مختلف باشد. سؤال دیگری که در نظریه بعون به آن پاسخ داده نشده این است که چگونه می‌توان سطح تمایز یافتنگی کارکردی را بر اساس ظرفیت تمایز پایه افزایش داد و اینکه آیا این کار با تقویت عوامل تسهیل کننده تمایز یافتنگی (مثل حضور خانواده مبدأ و گستردگی در درمان) و تضعیف کردن موانع تمایز یافتنگی امکان پذیر است یا نه؟ یافتن پاسخ این سؤال نیز می‌تواند موضوع پژوهش‌های دیگر باشد.

یکی از محدودیت‌های این تحقیق استفاده از نمونه در دسترس بود. یکی از موارد مشاهده

شده نقش عوامل فرهنگی در شکل گیری تعارض و اضطراب در خانواده‌ها بود که باید بیشتر مورد توجه قرار بگیرند. برای مثال، بعون بر نقش خانواده‌های گستردگی افراد در شکل گیری تمایز یافتنگی و درمان تأکید دارد ولی نقش خانواده مبدأ همسر را که در فرهنگ‌های جمع گرای شرقی مثل ایران می‌تواند یکی از منابع مهم اضطراب در رابطه زناشویی باشد نادیده می‌گیرد. اینکه چگونه افزایش تمایز یافتنگی می‌تواند منجر به کاهش اضطراب شود و مکانیسم‌هایی که در این رابطه نقش دارند به روشنی معلوم نیست. برای مثال، بررسی جایگزین شدن پاسخ‌های پارامپاتیکی به جای پاسخ‌های سمپاتیکی در نتیجه درمان و نقش عوامل زیستی و عصب شناختی می‌تواند موضوع تحقیقات بعدی باشد. پیشنهاد دیگر محقق این است که روی تمایز یافتنگی از خانواده‌های مبدأ مطالعه بیشتری صورت بگیرد. تمرکز این تحقیق روی افزایش تمایز یافتنگی خانواده هسته‌ای بود که به عقیده بعون بهترین گزینه برای شروع درمان است ولی منشأ اضطراب مزمن در نظریه سیستم‌های خانواده بعون خانواده مبدأ است. یکی دیگر از پیشنهادات محقق توجه به عوامل فرهنگی و قومیتی و طراحی یک برنامه درمانی خاص

سپاس و قدردانی

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول است. محققان از مسئولان محترم کلینیک آتیه و تمام زوج‌هایی که در این طرح شرکت کردند تشکر و قدردانی می‌کنند.

منابع فارسی

جهانبخشی، زهرا و کلانتر کوش، سید محمد (۱۳۹۱). رابطه ابعاد طرحواره‌های ناسازگار اولیه و تمایز یافتنگی با رغبت به ازدواج در دانشجویان دختر و پسر دانشگاه علامه. *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۲ (۲): ۲۳۴-۲۵۴.

زارعی، سلمان و حسینقلی، فاطمه (۱۳۹۲). پیش‌بینی تعهد زناشویی بر پایه عواطف خودآگاه (شرم و گناه) و تمایز یافتنگی خود در دانشجویان متأهل. *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۴ (۱): ۱۱۳-۱۳۳.

غفاری، فاطمه؛ رفیعی، حسن و ثنایی ذاکر، باقر (۱۳۸۹). اثربخشی آموزش خانواده با استفاده از تئوری سیستمی بروون بر تمایز یافتنگی و کارکرد خانواده‌های دارای فرزند معتمد. *فصلنامه خانواده پژوهی*، ۱۹ (۱۹): ۲۲۷-۲۳۹.

مؤمنی، خدامراد و علی خانی، مصطفی (۱۳۹۲). رابطه عملکرد خانواده، تمایز یافته‌گی خود و تاب آوری با استرس، اضطراب و افسردگی در زنان متاهل شهر کرمانشاه. *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۳(۲): ۲۹۷-۳۲۰.

یوسفی، ناصر (۱۳۹۰). بررسی شاخص‌های روانسنجی مقیاس خانوادگی تفکیک خویشتن (DSI-2). *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۱(۱): ۱۹-۳۸.

یوسفی، ناصر (۱۳۹۰). مقایسه اثربخشی دو رویکرد خانواده درمانی مبتنی بر طرحواره درمانی و نظام عاطفی بون برون بر میل به طلاق در مراجعان متقاضی متارکه. *مجله روانشناسی بالینی*، ۳(۱۱): ۵۳-۶۴.

منابع لاتین

۲۱

- American Psychiatric Association (2013). Diagnostic and Statistical Manual of mental disorders- fifth edition (DSM-5). Washington DC: American Psychiatric Association.
- Bowen, M. (1978). Family therapy in clinical practice. New York: Jason Aronson.
- Bowen, M. (1975). Family therapy after twenty years. In American Handbook of Psychiatry, Vol. 5,ed. J. Dyrud and D. Freedman, pp. 367-392. New York: Basic Books [chapter 14].
- Bowen, M. (1980). Foreword. In Carter, E. and M. McGoldrick (Eds.), The Family Life Cycle: A Framework for Family Therapy. New York: Gardner Press, Inc.
- Gharehbaghy, F. (2011). An investigation into Bowen family systems theory in an Iranian sample. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 5(1): 5-12.
- Griffin, J. M., & Apostal, R. A. (1993). The influence of relationship enhancement training on differentiation of self. *Journal of Marital and Family Therapy*, 19: 267-272.
- Peleg-Popko, O. (2002). Bowen Theory: A study of differentiation of self, social anxiety, and physiological symptoms. *Contemporary Family Therapy: An International Journal*, 24: 355-369.

- Petrignani Mora, A. (2009). The relationship between differentiation of self and chronic anxiety in Italian Americans. PhD dissertation: American School of Professional Psychology.
- Platt, L.F. Skowron, E.A., Carney, J.V., & Kulikowich, J.M. (2008). The family genogram interview: Reliability and validity of a new interview protocol. PhD dissertation, The Pennsylvania State University.
- Skowron, E. A., & Friedlander, M. L. (1998). The differentiation of self inventory: Development and initial validation. *Journal of Counseling Psychology*, 45: 235–246.
- Skowron, E. A. (2000). The role of differentiation in marital adjustment. *Journal of Counseling Psychology*, 47: 229–237.
- Skowron, E. A., & Platt, L. F. (2005). Differentiation of self and child abuse potential in young adult college students. *The Family Journal*, 13: 281–290.
- Skowron, E. A. (2005). Parent differentiation of self and child competence in low-income urban families. *Journal of Counseling Psychology*, 52: 337-349.
- Thorberg, F. A., & Lyvers, M. (2005). Attachment, fear of intimacy and differentiation of self among clients in substance disorder treatment facilities. *Journal of Addictive Behaviors*, 31(4): 732-745.
- Titelman, P. (2008). Triangles: Bowen family systems theory perspectives. The Haworth Press, Taylor & Francis Group: New York and London.
- Titelman, P. (1998). Clinical applications of Bowen family systems theory. Routledge, Taylor & Francis Group: New York and London.
- Vancea, F. (2013). The Increase of the Differentiation Level of the Self through Unifying Personal Development. *Social and Behavioral Sciences*, 78: 180 – 184.